

د خپلواکی د تینګلو د پاره د ملي وحدت ضرورت

ترڅو چې د خلکو ترمنځ ملي وحدت تامین شوی نه وي تر هغه پوري خپلواکی په خطر کښي وي، خپلواکی هغه وخت له خطر څخه په امان کښي پاتې کیداړ شي چې ملي وحدت تامین شي. ملي وحدت هغه وخت تامین کیداړ شي چې خالک د پوهې او تعليم له فيض څخه برخوردار وي. کله چې ولس د پوهې او هفيض څخه برخوردار وي نو هغه وخت بیاخلاک د ملي وحدت په قدر پوهېږي او کله چې ولس د ملي وحدت په قدر پوهې شي نو بیا د خپلواکی په لذت پوهېږي.

خپلواکي یو ستر دولت دی :

له هر څنه نه ورته غوره دی دولت د آزادۍ
همدایي گنه نښه، برکت د آزادۍ

افغان تل مسټ په مینه محبت د آزادۍ
د ژونډ په لوړو خورو چې بری مومي څي وراندي

خدای پاک په قرآن پاک کښي فرمائی :

و اعتصموا بحبل الله جمیعا و لا تقرقووا (صدق الله العظيم)

تول سره یو څای د الله تعالى رسئ و نیسئ او مه سره مختلف کیرئ.

ددی معنی داده چې تول سره یو شئ او د پاک قرآن په احکامو باندی عمل وکړئ.

که دا کار وکړئ نو ستاسې تر منځ به اتحاد او وحدت پیدا شي.

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وینا ده چې :

هیڅوک به له تاسی څخه جنت ته داخل نه شي تر څو چې د کامل ایمان خاوند نه شي او تاسی دکامل ایمان خاوندان کیداړ نه شي، تر څو چې خپل منځ کښي مینه، وروری او ملي وحدت تینګ نه کړئ.

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم بله غوره وینا ده چې :

هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې خالک منحرف او افراطی قومیت ته رابولي، هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې په دغه منظور جکړه کوي، هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې له همدي مفکوري سره مړ شي.

بنه روزنه او تربیه د نیکمرغی او بریالیتوب پراو ته د رسیدو پیل دی.

د پوهنې او بنې تربیې له لارې خلک کولای شي چې خپل هیواد او تولنې ته ګټور او ارزښتاك خدمتونه سرته ورسوې.

د ګډل او نا پوهې څخه بل لوی مصیبېت په دنیا کښي نشته، یوازې پوهنې او تربیه ده چې په مرسته یې په تولو ستونزو بریالی کیداړ شو، هر څوک کولای شي چې خپل قوت او غښتلنوب په پوهنې او تربیه کښي ولنوي. دا غښتلنوب او قوت د توپاک له زور او قوت څخه زیادموثر دی.

هغه تولنې نیکمرغه او سعادت منده ده چې کړه وره یې د پوهنې، علم، تعليم او تربیې په بنست ولاړ وي، د خپل پوهانو او عالمانو درناوي وکړي، څکه چې هر یو پوه او عالم د ګرانښت او درناوي مستحق دی.

پوهنې او تربیې دواړه د ملي وحدت د پاره ضرور دي. که پوهنې او تربیې نوي نو د قومونو ترمنځ ملي وحدت راتلای نه شي.

پوهنې، تعليم او تربیه انسان ته د پرمختاک جرئت او قوت ورکوي.

په دی مورد کښي دا څو پېښتو متلونه وراندي کیرې:

روزنې او پوهنې تر سرو زرو زیات ارزښت لري.

کوم کار چې توره یې نه شي کولای، هغه د قلم په ذريعه کیداړ شي.

قلم د افکارو ترجمان دی.

اول زده کړه بیا کوژده کړه.

د نالوستو یعنی بي سواده خلکو مینه د خیالونو سره زیاته وي، د یوه ملنګ خیالي کيسه دوي د یو علمي سمنیار پا کنفرانس څه زیات تر تاثیر لاندی راولې.

هغه خوند چې د سالمي تربیې څخه تر لاسه کېږي هغه تر تولو خوندونو سوچه او خوندور دي.

هیڅ یو ملت نه شي کولای چې د پوهې او سالمي تربیې څخه پرته خپلواکي او خپل ملي وحدت وساتې.

په کوم هیواد کښي چې د ملي وحدت او وطن پرستی تعصب کمزوری وي هغه وطن له تاریخ څخه ورک کېږي او له منځه څي مونږ په یوویشتمه پېړۍ کښي ژونډ کوو خو متساقنه مونږ افغانان د پرمختاک او ترقى په دی پېړۍ کښي له

دېرو مشکلاتو سره مخامنځي. مونږ له اجتماعي ژوند څخه ناخبره یو خوا بل خوا خواره واره، تنس نس پراته یو، د ملي وحدت تتابونه مو سست او شلیدلي دي.

د خپلواکي او عزت ژوند پرته له ملي وحدت څخه ممکن نه دي. کوم ملت چي په اساسي دول جور شوي نه وي او تعميري حالت یې ويچار وي هغه ملت په هیڅ شان د زمانی د طوفانونو مقابله کولای نه شي بلکي په لړه چېه او لړ طوفان له منځه خي مکر کوم ملت چي په پاڅه صورت جور شوي وي او د موجودیت تاداونه يې کلاک او محکم وي هغه ملت د هر راز سیلابونو او طوفانونو مقابله کولای شي او هیڅکه بې څوک یې بې محو کولای نه شي.

دوهم جهاني ګنج په دنيا او خاص ډول مشرق کښي یو لوی بدلون راوست ، هند ، برما ، اندونيزيا ، چين او داسي نور هیوادونه آزاد شول او دير ژر په خپلو پښو ودرېدل. مکر له بهه مرغه افغانستان له دغه بدلون څخه ګټه ونه خستله دا څکه چي زمونږ ملت لکه د نورو شرقی هیوادونو د ملتوون له پخواخته جور شوي نه وئ. که افغان ملت لکه د نورو ملتوون ودان او جور شوي وي، پوهه او تعليم یې حاصل کړي وي او له بنه تنظيم څخه برخوردار وي نو نن به بې دا حالت نه وئ.

اوسم د افغانانو حالت دير خراب دي.

(دې سوادي څچه) توضیح

هر افغان ته بنائي او دا یې ملي او ايماني وظيفه ده چي د خپل ولس د اساسي ودانۍ او لورتیا د پاره کار وکري او په هر ډول چي کېري خپل ملي وحدت ثابت او څرګند کري.

د یو ملت د تعمير لومرئ تېر ه تعليم او تربیه ده. او دوهم شی اقتصادي حالت بنه کول او جکول دي که تر اوسمه پوري دی دواړو ته کار نه دی شوي او چا سمه توجه نه ده کري نو پس له دی باید ورته یو اساسي فکر وشي او ددوی علمي او حیاتي معیار پورته بوتلای شي.

افغانان له هر څه نه زیات بنوونځيو او پوهنټونو ته ضرورت لري، دوی دعلم حاصلولو ته ضرورت لري، دوی داسي تربیتي پرورگرامونو ته ضرورت لري چي د ملي وحدت د تامین د پاره تربینه کار واختستل شي. که چېري په افغانانو کښي یو قوي علمي او اقتصادي حرکت پیدا شي نو هغه وخت امکان لري چي د ملي وحدت تعمير آباد او په پښو ودرېږي.

علامه سید جمال الدين افغان د شرق په نوي تاریخ کښي د ملي او اسلامي وحدت لومرنۍ علمبردار ګنل شوي دي.

کله چي په نونسمه پېرى کښي شرقی هیوادونه د جهل ، ناپوهی ، بي اتفاقی او استبداد په اور کښي سوزیدل ، نو په دغه وخت کښي علم ته ضرورت وئ، اتحاد او اتفاق ته ضرورت وئ، تعليم او تربیي ته ضرورت وئ، ملي او اسلامي وحدت ته ضرورت وئ، په دی معنی چي په دغه وخت کښي داسي یو قوت ته ضرورت وئ چي خلک د آزادی ، حریت ، ملي وحدت په مفهوم پوه کري تر څو له دغه ستړ نعمت څخه په استقاده د ژوند په لذت او خوندپوه شي.

سید جمال الدين په توله اسلامي نړۍ وکړئید، ده ولیدل چي دخلکو ترمنځ ملي وحدت وجود نلري او خلک د جهل او ناپوهی په اور کښي سوزي. هغه تعليمي او تربیتي پرورگرامونه جورکړل او خلک یې اتحاد، اتفاق او ملي وحدت ته وېلل.

د سید جمال الدين د فکر رنا اروپا ته هم ورسیده د اروپا فیلسوفان لکه جان جاك او مونت سکو او نورو ددغه ستړ مفکر له افکارو څخه استقادی وکري او ددیر واروپائیانو عقل یو دجمود له قید څخه بهر او هغوي یې د ملي وحدت او خپلواکي په مفهوم پوه کړل.

له سیاسي پلوه هم خلکو ته داموچع په لاس ورغله چي دعزاړت او کرامت او آزادی له ژوند څخه خوند او لذت واخلي. د نړۍ په بیلابیلو هیوادو کښي د ملي او اسلامي حرکتونو تخم وشیندل شو. په غربی نړۍ کښي هم سیاسي نهضتونه په پښو ودرېدل.

د علامه سید جمال الدين په نظر له استعمار څخه د خلاصون د پاره بهترینه او معقوله لار داده چي مسلمانان ځانوونه د علم او پوهې په ګاهه سینګار کري او په خپل موقف کښي تغیر راولي.

زن افغانستان یو بل سید جمال الدين ته ضرورت لري. د سید جمال الدين افغانی نه پس دهغه د پايي فیلسوف، عالم او مفکر پیدا شوي ندي او فکر نکوم چي پیدا به هم شي . ۹۱ کاله د مخه چي مونږ افغانانو خپله آزادی تر لاسه کره نو مونږ په سیاسي، علمي، نظامي او مادي لحظه دېر پیاووري وو، مکرن ۹۱ کاله پس مونږ په پورتنیو عرصو کښي دېر کمزوري او په هیڅ حساب یو. مونږ افغانان ددې پرڅای چي مخکښي لار شو بر عکس دېر پر شا تللي یو، مونږ اوسم د ناپوهی او بې علمي په ګنده کښي پراته وو، زمونږ د وحدت او یووالې مزي سست شوي او شلیدلي وي.

زمونږ حالت دير خراب او د تشوش یوږ دی ، زمونږ هیواد لکه د غونسي یو هه توته ګرځیلی ده چي لیوان ورنه راچاپر دی او په بي رحمه ډول ورباندي په خپلو تیزو غایبونو چکونه لکوي. دا ولی؟

هوا دا څکه چي په مونږ کښي بي اتفاقی زیاته شوي ده ، له مونږ سره د وطن او خلکو غم نشته ، مونږ په مال او دولت پسې شوي یو ، مونږ د ځان د ګټي د پاره ملي منافع تر پښو لاندي کوو . دا چي مونږ کمزوري شوي یو او

هر خوک راباندي مسخری کوي ددي دليل دادی چي مونزه ماده پرستان شوي يو ، په مونزه باندي نفس غلبه کري ده ، شيطان زمونزه په اوبرو ناست دی او مونزه له يو بل سره په جنگ اچوي ، دا شيطان دی چي يو قوم له بل قوم سره په جنگ اچوي ، په مونزه کبني د حانخانۍ جنون پیدا شوي دی ، په وجود باندي مو د ليونتوب داني ختلې دي . تر خو چي زمونزه په زرونو کبني د تینګ ايمان ، ترحم ، صداقت ، شکسته نفسئ هوا ونه چليري ، تر خو چي زمونزه له خولو څخه د بي عدالتی او نا انصافې په مقابل کبني د حق آواز نه وي پورته شوي ، تر خو چي زمونزه د خپلي اسلامي عقیدي په توره د دشمن سرونه پري کري نه وي ، تر خو چي د علم ، پوهې ، تعلم او تربیې په رينا مو د جهل او ناپوهې تيرې رنې کري نه وي ، نو تر هغه وخته پوري به همداسي له ستونزو سره مخامنځ يو .

د ملي وحدت د پاره پيشنهادونه او پروگرامونه :

۱- ملي وحدت د پاره د يوی ستراتيزۍ جوروول : دولت باید د ملي وحدت د تامين د پاره يوه څانګري ستراتيزۍ چوره او ددغې ستراتيزۍ د عملی کولو د پاره مناسب اقدامات وکري . دولت باید د ملي وحدت د تامين د پاره عملی لاري چاري وتلوی او په هيواد کبني تول میشت قومونه دی ته تشويق کري چي له بي اتفاقئ او حانخانۍ څخه لاس واخلي او د هيواد دمنافعو د پاره سره د وحدت لاسونه ورکري .

۲- د ملي وحدت د پاره د يو ائتلافي حکومت جو ړول : د ملي وحدت د باره د يو ائتلافي حکومت هغه حکومت دی چي په هغه کبني بيلابيل سياسي حزبونه برخه واخلي او له يو بل سره د حکومت دارئ د چارو د پرمخ بوتللو د پاره صميمانه همکاري وکري . ائتلافي حکومت د سياسي ستونزو په وخت کبني جورېږي . څرنګه چي زمونزه هيواد په اوس وخت کبني له سياسي ستونزو سره مخامنځ دی نو د يو ائتلافي حکومت جورېډو ته سخت ضرورت لري . د يو ائتلافي حکومت جورېډل چي پکبني تولي سياسي فعالی او موژري ډلي برخه ولري ، د ملي وحدت د پاره مهم ګنل کيري .

۳- در اديو ، تلفزيون او رسنيو له لاري کمپاين کول . د ملي وحدت د پاره د رسنيو ، راپيو او تلفزيون له لاري کمپاين ډير موژر ثابتېږي . په نږي کبني اعلام څلورم قوت ګرځيدلې دی ، هغه څه چي د اعلام له لاري لاس ته راتلې شي هغه په به وسیله لاس ته راتلای نه شي . دا دولت دنده ده چي په دې برخه کبني هلى څلې وکري ، رسنۍ وهڅوي او تشويق یې کري چي د ملي وحدت د پاره په رسنيو کبني د ملي وحدت په ارتباط موضوعات نشر کري او همداشان یې درadio تلفزيون له لاري خپاره کري .

۴- د ملي وحدت د تامين د پاره له څان سره هود کول هر افغان ته بنائي چي دڅل وس او توان سره سم د ملي وحدت د پاره هڅي وکري . که پښتون دی ، که تاجک دی ، که هزاردي ، که ازبک دی او که بل قوم دی ، دوي تول باید دا هود وکري چي له قومي تعصباتو څخه لاس واخلي او له څان سره دا هود وکري چي له قومي تعصباتو څخه څه لاس ته نه ورځي . قومي تعصبات د هيواد بربادي او توته توته کيدو سبب ګرځي او له قومي تعصباتو څخه دده کول د ملي وحدت سبب ګرځي او دا هغه څه دې چي د هيواد ملي ګڼي تقاضا کوي .

۵- ملي منافع د پرديو هيواد له منافعو څخه نه قربانول . هر افغان ته بنائي چي خپل ملي مسؤوليت په نظر کبني ونیسي ، ملي مسؤوليت دادی چي هيڅکله ملي منافع د پرديو له مافعو څخه قربان نه کري . که ملي منافع د پرديو له منافعو څخه قربان شي نو بيا ملي وحدت منځ ته راتلای نه شي . دا ډير ستر خيانت دی چي خوک ملي منافع د پرديو د منافعو په خاطر قرباني .

۶- په بشونځيو ، پوهنتونونو او تعليمي موسسو کبني د ملي وحدت د پاره تعليمي زدکري ورکول . د بشونځيو او تعليمي موسسو په تعليمي نصاب کبني باید د ملي وحدت موضوع شامله شي په درسي کتابونو کبني باید پدي اړه مضامين او الشعار شامل شي ترڅو زده کونکي یې ولولي او هغه په خپلوماغزو کبني وساتي او عمل پري وکري .

۷- دهغو تنظيمونه ختمول چي د بانديو هيوادو د ګټو په خاطر ملي وحدت ته توان رسوی . هغه تنظيمونه او ګروپونه چي د نورو هيواد د سياسي ، فرهنگي ، اقتصادي او نظامي ګټو د پاره کار کوي باید له منځه لاري شي او فعالیتونه یې متوقف شي . څکه چي ده ګروپونه او ګروپونه دا کار د ملي منافعو سره په تضاد کبني دی او ملي وحدت ته سخته ضربه ورکوي . دا ددولت وظيفه ده چي په قاطعیت او جیت سره له دې ستر مشکل سره برخورد وکري که داسي ونکري نو ملي وحدت تینکيداڼ نه شي .

۸- د هیواد د اولادونو د تعليم او تربیي موضوع ته خاصه توجه کول.
تعلیم د ملي وحدت د پاره یو اساسی رکن کنل کیري . د ملي وحدت د تأمین د پاره د تعليم موضوع دېره مهمه او
اساسي ده. هر خومره چي زمونبر د هیواد بچيان تعليم حاصلوي هغومره ورسره له وطن سره مينه زياتيري او کله
چي مينه زياته شي نو د ملي وحدت احساس ورسره پيدا کيري.

۹- د هیواد په فرنگ د پردي فرنگ د تيري مخه نیول .
دا کار دهیواد دفرهنگ په پیاوري کیدو سره امكان لري چي عملی شي، هر خومره چي زمونبر ملي فرنگ تقويه
کيري، هغومره دپردي فرنگ له يرغل خنه په امان کبني پاتي کيرو، هر خومره چي له پردي فرنگ خنه په امان
کبني پاتي کيرو په هغه اندازه مو ملي وحدت ته ګته رسيري. ملي فرنگ تقويه کيدل او قوي کيدل ملي وحدت تقويه
کيدل دي.

۱۰- د خلکو اقتصادي حالت بنه کول :
کله چي د خلکو اقتصاد بنه شي، خلکو ته کار او روزکار ميسر شي نو له دی سره ملي وحدت ته فائده رسيري . که
خلک په کيده ماره وي نوله يو بل سره یي مينه هم زياتيري . که خلکو ته کار او روزکار ميسر شي نو بيا دي ته نه
مجبوریدي چي د کار او غربئي دباره نورو هیوادو ته لار شي . غربئي او فقر د خلکو په روحياتو بد تاثير کوي ، دا
بد تاثير د مأيوسي سبب ګرخي ، د خلکو اميد له حکومت خنه شليري او په نتيجه کبني د خلکو او حکومت تر منځ
فاصله پيدا کيري ، کله چي دا فاصله پيدا شي نو بيا د حکومت د کمزوری سبب ګرخي . یو حکومت هغه وخت قوي
کيدای شي او په خپلو پښو درېدای شي چي د ولس معیشتی حالت یي د داد او اطمینان ور وي.

۱۱- د دولت له خوا له ملي وحدت خنه له سرگرونکو سره قانوني چلنډ کول. هغه څوک چي د ملي وحدت په لار
کبني خندونه اچوي له هغوي سره باید د قانون له مخی چلنډ وشي . که دا کار ونه شي نو ملي وحدت راتلای نه شي .

۱۲- د هغوزر مندانو او توپک سالارانو مخه نیول چي د ملي وحدت په لار کبني ستونزی پيدا کوي.
خنيي زورمندان او توپک سالاران شته چي د خپلي بقا په خاطر د ملي وحدت له نظربي سره مخالف دي ، ددغو خلکو
مخه باید ونیول شي ، که دا کار ونه شي نو حالات به د بهبود په لور حرکت ونه کري .

۱۳- د قوم پرستئ د رواج ختمول .
قوم پرستئ په هیواد کبني رواج مندلی دی ، دا یو بد رواج دی ، ددی رواج ختمول د دولت کار دی . دا رواج باید
او حتما ختم شي ، که دا رواج ختم نه شي نو ملي وحدت راتلی نه شي . که دا رواج ختم نه شي نو حالات به نور هم
خراب شي ، بي اتفاقې به نوره هم زياته شي او له دی سره به وطن نور هم ټوبې ټوبې او زري زري شي .

په درناوی
الحاج فضل الله رشتن

د هیواد د استقلال د ورځي په مناسبت یو خو اشعار ملي ترانه

د آزادی پیغام

بشر ته چي نسيم راورو پیغام د آزادی
اوچت شول ملتونه په هلر ګام د آزادی
نړۍ او نړۍ وال که آزادی نه قربانیوي
افغان سر په تلی وری تل په نام د آزادی

د آزادی بېرغ

اوچت دی وي توغونه په جهان د آزادی
بشر دی پاتي نه شي په ارمان د آزادی
ترڅوچي دا دنیا وي نو اوچت دی له هرچا وي
بېرغ په دی نړۍ کې د افغان د آزادی
اوچت دی تل نښان وي په جهان د آزادی
برباد دی هميشه وي غليمان د آزادی

د نیا ورته سر بنکته په تعظیم وي تر قیامته
کوم قام چي سر او مال کاندي قرب

دا زمونږ لیلی وطن	دا زمونږ زیبا وطن
دا افغانستان دی	دا وطن مو خان دی
دا دېلرو گور زمونږ	داد مینې گور زمونږ
دا دستړګو تور زمونږ	نه ورکوو چالره
دا دی د شیر شاه وطن	نه دی د بل چا وطن
دا افغانستان دی	کور د خوشحال خان دی
دا وطن ایمان زمونږ	دا وطن دی خان زمونږ
داسي ماشومان زمونږ	وايې په خاپورو کبني
دا مو د دادا وطن	دا مو د بابا وطن
دا افغانستان دی	په موږ باندی دیر ګران دی
خارې له داکونو شم	خارې له سیدنوونو شم
خارې له دي غرونو شم	خارې له خوروونو شم
درد له مو شفا وطن	دا زمونږ آشنا وطن
دا افغانستان دی	زړکې مې پري روښان دی